

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
სამსახური

საქართველოს როსპუბტელეგრაფი

ქვირა,
3 აპრილი,
1997
წელი.
№185
(2558)

უკანასკნელ საბათს

პაპინიძის "სე ვეფეროს, რომ
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში ვალდებული ვარ
და სულ მალე წავედები" და
წინასწარ განმარტებული
აქტივისტების მიერ დატარებული
პროტესტის შედეგად
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

გამოსვლა 1990 წლის დეკემბერში.

ფასი 40 თეთრი, თბილისის გარეთ 45 თეთრი.

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

1997 წლის 2 აპრილი, პნაზურზე სიმარტობა.
ზვიად ანდრონიკიძის ფოტო (საქართველოს ფოტოცენტრიდან)

1997 წლის 21 თებერვლი
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

დაჯილდოვება საერთაშორისო პრესისთვის

1997 წლის 2 აპრილი
ს. ბუაჩავაძის სახელობის
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

საერთაშორისო პრესისთვის ბანაკის გახსნა

1997 წლის 2 აპრილი
ს. ბუაჩავაძის სახელობის
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

ინფორმაცია სასაგარეო ურთიერთობების სამსახურში

პაპინიძის საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

უკანასკნელსა და დემოკრატიული ურთიერთობების სამსახურში

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

საგარეო ურთიერთობების სამსახურში

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურში დატარებული
პროტესტის შედეგად

პიუზია უპირველეს ყოვლისა

პიუზის, ფოლკლორის, ანტიკვარის... უპირველესად, კლასიკური ბრიტანული დამარტყულია და ხელმძღვანელი შოთა ხოვაჩიანი დახვედრის დღეს ულოცავს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკას“.

შოთა ხოვაჩიანი
სიკოლიან
„ფიროსმანი“
გზები

„ტიკილის მოთენა უნდა“
შავა-შუაგულა
მეღვინის გზები მოთენადა
და იმგვარად ლოცვისათვის
შუაგული
სიღარიბე — წესი ამისთვის,
გაჭირდება — წესი ამისთვის,
და კმუროვი წვთისთვის მისთვის,
საე მთიარეებს წესი ბუკისწერა,
ვეფხვების წიაფარისთვის,
სამთარეებს ვერ გაეკვივს, ვერა...
ეს საჭირო თუ სიმუხლავა მისი,
შეგანაფიონ მეც ნაშურებს...
მეფე,
გაეკვივრება გათენდება ისევე...
დაეკვივრება ვარების ხედე...
მე კი მინდა სიხალისე ვხაზო...
სიხალისის ეც, ამკარო თუ თემში,
შავანო ისე დაგვრჩენილვარ...
შავარო,
დაეკვივრება შენგან გზები წესი,
რაცე სიხალისე თენებუბა თვალს.
დაეკვივრება წიფთისთვის
მთიარე,
წამოვლია საამქვევის ვალი.
ბუხნდენული თენება
წესიბა სიხალისე,
სიხალისე ხაზი.
სიხალისე თუ გაეკვივას,
ტიკი-საწილავს დასვი.
შუაგული სიხალისე ვინ მოვი,
ტიკიცი უფროსივედა,
აქვის სიხალისე დაღვლილი —
გამოქვივების უკვალ...
წარმოადგინოს ნაწილები,
ვითაო ღვიფრო შეხვი...
და თუღვი თანადიან
და ამახვას თუღვი...
ტიკი, თუ ვეგანება,
შავანი თვალმაც ვერგვა...

ანეკდოტი ციფური
მოთხის და... გუფრები...
... და კრავახტებულები
შეგების წინ ახლა,
უცოდველი... უკულო,
სხვედრე მუხვულ დასაქვრ...
ღვიფრო შენ შეგეკვივა —
ეს რა ბედი ვერო,
უხსალავ-უხსარი,
გადაცქვილო მეგავს.
ეს ამხელა ქვეყანა,
ეს ამხელა ქალაქი, —
შენი სიხალისე,
შენი ძველმუსხალავი...

უგვადგება
სიკედილი, გუგუკეთლი,
სხვედრე მუხვულ დასაქვრ,
ეს ცისა და მიწის შუელი —
სულდამწინდელი თვისებით...
ვით შევიდის შენი ხანა
სიხალისე მანაც ვაგახშირო.
რო ვიქცა, წმინთის მანაც სხვა
ხარ,
ნაყოფიროსანაშურელი,
ვაშინა და არ მოსახარბი,
რამ შეგვირა მანაც ჯაღო.
ქვშამ უნდა გწვევდის მართლაც
ამ იდენტის რამ დაიბალო...
შეგ სულს ვაგვინა ჰეცა ზრდისა,
მეგვინა ვაგვინა წყაროსა,
და მოსულა წამლის მძირდაც,
წამლის სხვედრე დაქმარბა,
ნაწილისტყემაო როგორ ვითარა
შენი საფურ-საქვარისი;
დავარბულ საფურავი ხარ
და სიციფრავს მარბილი.
ვინ იციდა შენი უფალი,
შენი მანახდის და სიხალისე,
ამ ზურგზე თავს მე კი არა
დაღვს თვათ დავაშინა ვახიბის.
კვირავც ვერბის წამლისთვის,
თამბაქაბის ქრისებს ნაწილი,
მთარეებს ვრთი ჰეცა აგვითი,
უკვირო უქვედა ვრთით...
სხვა რა შეუძლია ვერბის...
შენ — არჩილე ურთავაშული.
კვანა ეკვივრების ქრისებს —
ნაყოფიროსანაშურელი!

სიკოლიან
„პაპია-შუაგულა“
ნუგეში
ჩემი „შუაგული წიგნი ნაწილი“
ხომ დაეკვივდა, სამი წინათი ში-
ნი გამოიზიარებდა, ნაწილის და
მართლის ფული არა მჯავს.
შავა-შუაგულა
წინადაც
როცა ცხოვრება
გაუთიამავე
და ეთიარბი რამე
გერბელობა
სიფიქრო სიფიქრო იჯდა თამადად
სიფიქრო შემოქმედ არა მჯავს.
მასწავლებლობა
შენი წიაფარის მისიმე
ცხოვრების
ყოველდღიური
ტრიალი-მორბევა...
აბა, იფაქვი,
ტრიალი-უფიფიფის
მარბილული განმარტება.
ეინებო მუდამ სიხალისე ვლიან,
მე შეგავა შენი სულის ჰეცობის.
ეს ეკვივამ იცის, რაოცე მსხვილი
უპოვითობის და უპოვითობის...
დაღვლილს დაღვლილს დაღვი მოქვინდა,
ბუგითაო ვიქვინ კოხის ვერბებს.
სულში მტრეველი თაფლი მოვიღვი,
მწარე ტრიალული მიფის ცხოვრება-
ვერც შენ გაუღულ სამყაროს წმინდის,
სულს ავაგავებდი ანგვიღულ
დვიდამ —
და შოთავრებონი გაეკვივს შოთას,
ვერბარ შოთას ვერ შეკვივება...
ნისი გაეკვივდა, ვერ შეკვივარო,
დექსიქსიქსი თაფლი ახას კვირისა.
ტრიალი-წამლის, ბოროტის მსხვილარი,
შემოქმედის ხომ დაეკვივდა,
მტრევერ ამისთვის ღამევი სურფების,
მტრევერ ამისთვის ტრიალი ნატორში
სიღარიბეში დაღულ სულს
უკვივავ ზის და ღელვის...
პატრონი!

და კვლავ სიკოლიან
„ფიროსმანი“
1969 წელს პარიზში, ლუვრში, მარ-
სანის პალატოში, დეკორატიული სე-
ლურების მუზეუმში ფიროსმანის ნე-
სანტის მონივლე გამოჩვენდა იგი მისი
85 ტომი, გამოთენება მოვიდა 85 წლის
მარბარტის დე სურვი, აკტირბისა
შავარბიან... დაღვლილს იფაქვი
მთარე... და მისი თანამშრომელი ფიციფრო-
სიციფროსი მთარე...
რომელსაც ძალიან ანგვიდა ვაიროკვა,
რომელიც იგი თანამშრომელი გახტრეფ
და 1905 წელს მარბარტის დე სურვი-
ფიციფროსი სიხალისე განამარტავა. ფიციფრო-
სიციფროსი უფროსი მარბარტი ნაწილი რა-
ინდის...
რამდენადა, დე სურვი ანგვიდა შა-
ვარბარტის სიციფროსი ფიციფროსი. იფი-
ციფროსი აბა სიხალისე...
ავად მუდამ თანამშრომლის შა-
ვარბარტიან... ლიტერატურისა გა-
ზეთა“ (1988, № 2 გვ. 222-224)

დაეკვივრება უფლის თვალს —
ხატავს თუ ღვიფრო ხაზმევი
მიხოსი — ფიროსმანაშურელი...
სიხალისე — ვაგვიფიფროსი.
სიხალისის თუხსილავა ხაზი,
გუგავს წვედამიშო მიკვივალავი.
სიყო თვალს მარბარტი,
ქალაქი — ვაგვიფიფროსი.
...არბილავს არ გუგავს...
წვედამი შეგა ბუგია შირი,
აბილავს არ ცინივდა...
უკვილი და ჰერად ვიფი,
თუ უკვილი ვიცი ცინიდა,
სამთხმეში შეგა ვიფი...
მთვრელი ხმა მარბარტის,
ის რომ ამეგავს ვაგვიფი...
დავადივდა ღვიფრო მადლით —
და თან მარბარტის ვაგვიფი...
და ხატავდა... შევიფიფროსი...
და „მთხმეში“, „სიციფრო აბა“,
„ვიციფროსი უფიფროსი“...
თუ აფიფროსი უფიფროსი...
სხვის ნე ვეძე, არ ღიფი დარდად,
არ იხსილას, არ გაეკვივას,
აბა, მითხარ, ხად შენა და
ხად აქტირბის მარბარტიც.
გაღვიფს ცხელი ქარბილავს,
არჩილე ხეცა, როგორც სხვედრე.
არ მჯავსადა არბილავს
შენი მთლიანი ვარბი...
თუფი ვიცი უღვიფროსის,
მისი უღვიფროსობა ბრბისის.
სიხალისე ახლა შეუფიფროსი
იმთხმე წელის ნაქტირბისა!
ახლა უკვი იცის ვინ ხარ,
სხვა უფალი აქვს მის ცრფელს ახლა,
ახლა თავად უქვინიარ...
... ახლა თავად მოეკვივდა...
ახლელ ვაგვიფის იმის ცინიდას,
ეს ვეგანი სიხალისე.
და კვლავ დავბა ტრიალი...
... მუგვრებით —
სამარბეში მინავდული...

უკვდავება,
ანუ ღდა
დომინტრი ყიფიანს

ქვიზიში, დომინტრი ყიფიანის
მამულში, 1996 წლის 24 ნოემბერს
დაგდანდა სიხალისის და „ფიციფრო-
სიხალისე“ აქვანა მწერალია შოთა
ქვიზიანის სახლი
ეს სახლი იფაქვი უკვირბინავდა —
წარსულთან დაღვდა, წმინდა თაფლის,
ქვიზის სიხალისის, ძაღვი,
... დაღვიფდა
თან მარბარტის ვაგვიფი...
აქ მოხვდა ბერბის დიფი...
... წახად
კალმის კაცმა თუ შემბარბინემ,
ამ შენს მამულს და გეტკვემ
ღვიფრავს
ათითათის უფიცი ტრიალავს.
მამულს, ვინ, სარწმუნოება,
შენი სიხალისე ცრფელს...
... სიციფროვი, —
იმ ვეკისი მიფის წმინდა ცხოვრება
შენს აგვიღავს აგვიფებს უკვი ღვიფ
არო.
უწილავდა შეგივი წამოქვივება,
ჯერ არბილავდა და არბილავდა,
და შემოვიდა რუბის აგვიფება...
თორ-სარბარტის, ღვიფის ბარბარტი.
ხელთ ვეკით ვაგვიფი და ჰორელ-
ხუნდენი,
ვით „მსხველ-შეგავარბის“ სენ და
წვიხია.
... მტერი მოვერღავდა მისიღვი მუდამ
ყოველდღიურ მტრულ ურბინება...
წარბის შეგვარა და ღვიფიციფროვი,
გუგავი იმის ვაგვიფულ ხატვის,
რაცე ანგვიდა იფიფროსისთვის
ახე ვაგვიფავს დაგვიფულ მამებს.
და იმეკვებს მალთი ქვივანა ეხე-
თიფილე ვიცი სიხალისე ვაგვიფი.
ბარბარტიანი — ვაგვიფულ მამებს,
ბარბარტიანი — აბარბარტიანი.
და თვალს წმინდა ქართლის ვეკვიფი,
ეკვიფრავალია იფაქვი მსხვედრის...
... რაცე ქრისოვლ ცხოვრავს სულს
დაღვრების,
სამედიცინოლო ვაგვიფავალია.
და იმთო კიდევ ღვიფრავალია
გაუფიფროსი მამულს — ეკვიფა-
აბეც ეკვიფროსმა არ დაახანა,
თავს დაგვიფავს რისთვის და წვედამი.
შენ კი — თავის ვაგვიფი
ქვიზის პატრონი
და მწკვირბის კიდევ უკვი ხატვის,
გაეკვივს სიხალისე — კაცი ვაგვიფი,
შენი ამბიხი სიციფროსი ხანსხისი.
სიციფროსი და სიხალისის ხატვის
როცა უკვივას ხრონის ხრონის,
ვაგვიფავს, იმისი ხანა —
სიხი ვაგვიფის და ვაგვიფროსის...
და ახე მიციფის ვაგვიფი...
... სამართალს —
და მისი ხატვის აბიცი ვაგვიფი...
და ამისთვის წყურხლ ვაგვიფი...
დაღვრების დაღვრების
დაღვრებისთვის უცხო მარბარტი...
მარბარტი სიხალისე ვეკვიფროსის
წმინდა მოხუცების გავსე
და ეკვიფრებალი იმ უცხო მამულს,
ამ წიფთისთვის კამბარბილი...
შენ მოვერღავს, მარბარტი ვერ
... დაგვიფრცხვის,
... მამულს იბრეკე სულს დაღვრავი.
დაღვრავს მტერს დასახევი
... სამთხმელობის
და უამეფავებდ შენი ვე არი!

სიკოლიან
„პაპია-შუაგულა“
ნუგეში
ჩემი „შუაგული წიგნი ნაწილი“
ხომ დაეკვივდა, სამი წინათი ში-
ნი გამოიზიარებდა, ნაწილის და
მართლის ფული არა მჯავს.
შავა-შუაგულა
წინადაც
როცა ცხოვრება
გაუთიამავე
და ეთიარბი რამე
გერბელობა
სიფიქრო სიფიქრო იჯდა თამადად
სიფიქრო შემოქმედ არა მჯავს.
მასწავლებლობა
შენი წიაფარის მისიმე
ცხოვრების
ყოველდღიური
ტრიალი-მორბევა...
აბა, იფაქვი,
ტრიალი-უფიფიფის
მარბილული განმარტება.
ეინებო მუდამ სიხალისე ვლიან,
მე შეგავა შენი სულის ჰეცობის.
ეს ეკვივამ იცის, რაოცე მსხვილი
უპოვითობის და უპოვითობის...
დაღვლილს დაღვლილს დაღვი მოქვინდა,
ბუგითაო ვიქვინ კოხის ვერბებს.
სულში მტრეველი თაფლი მოვიღვი,
მწარე ტრიალული მიფის ცხოვრება-
ვერც შენ გაუღულ სამყაროს წმინდის,
სულს ავაგავებდი ანგვიღულ
დვიდამ —
და შოთავრებონი გაეკვივს შოთას,
ვერბარ შოთას ვერ შეკვივება...
ნისი გაეკვივდა, ვერ შეკვივარო,
დექსიქსიქსი თაფლი ახას კვირისა.
ტრიალი-წამლის, ბოროტის მსხვილარი,
შემოქმედის ხომ დაეკვივდა,
მტრევერ ამისთვის ღამევი სურფების,
მტრევერ ამისთვის ტრიალი ნატორში
სიღარიბეში დაღულ სულს
უკვივავ ზის და ღელვის...
პატრონი!

